

kender Ministeriets Bekendtgørelse. De Bekendtgørelser, der er udstedte siden Afviklingsloven blev vedtaget, har ogsaa været af en saadan Art, at der stadig har kunnet være 7 Medlemmer, der godkendte dem, og det er da første Gang, at Udvalget indstiller en Sag til Rigsdagen, saaledes som det nu er Tilfældet med denne Sag. Naar Udvalget har gjort Indstilling angaaende Bekendtgørelsen af 31. Juli, er det, fordi denne rummer en betydelig Prisforhøjelse paa Mel og paa Brød. Prisforhøjelsen paa Mel har ført Prisforhøjelse paa Brød med sig, og de Motiver, hvormed Sagen har været ledsaget til Udvalget, har ikke for mig været fyldestgørende. Loven af 7. August blev givet i sin Tid for at give Indenrigsministeren Bemyndigelse til at træffe fornødne Foranstaltninger til Prisregulering, men dette vil ikke sige at fordyre Levnedsmidler, det skulde nærmest være, for at de ikke skulde blive for dyre. Mindretallet i Udvalget har ikke villet tage Ansvaret for den Fordyrelse, der her er sat i Værk ved den ministerielle Bekendtgørelse. Den ministerielle Bekendtgørelse om Hvedemelets Fordyrelse og deraf følgende Forhøjelse af Brødsprisen har vakt en Del Bevægelse ude omkring i Landet, men Ministeriet har forsømt at vejlede Regeringspressen, saaledes at den af Uvidenhed har lagt Skylden for Mel- og Brødfordyrelsen over paa Oppositionspartierne. Det maa være Ministeren en velkommen Lejlighed, han nu faar ved den offentlige Forhandling her i Tinget, til at retlede den offentlige Mening og begrunde den Forordning, han har udstedt.

I den Skrivelse, hvormed Indenrigsministeriet fremsendte Bekendtgørelsen til Afviklingsudvalget, anførtes det, at der havde været tvingende Grunde til at udstede Bekendtgørelsen. Bekendtgørelsen af 31. Juli har en Forhistorie. Den 8. Juli henvendte Foreningen for Handelsmøllere i Danmark sig til Ernæringsraadet og fremførte, at der nu var kommet store Meltilførsler her til Landet fra Australien og Argentina, og Møllerne laa med store Oplag og var bange for, at de derved skulde faa betydelige Tab, hvis der ikke kunde skaffes større Afsætning paa Hvedemelet. I Henhold hertil indstillede Ernæringsraadet, at nu burde Hvederationeringen bortfalde, saaledes at Mærkerne kunde forsvinde. Dette blev godkendt af den overordentlige Kommission og af Indenrigsministeren, og den 30. Juli udstedtes der en Bekendtgørelse, hvorefter Mærkerne faldt bort, og hvorefter Møllerne skulde betale en Afgift

til Staten af det danske Mel paa 1 Kr. 75 Øre. Denne Bestemmelse blev nogle Dage efter forelagt Afviklingsudvalget og godkendt af det. Udvalget sad jo ikke inde med Oplysninger om, hvad der videre kunde resultere af denne Sag. Imidlertid er Ernæringsraadet blevet betænkeligt ved dets egen tidligere Indstilling, og Dagen efter, den 31. Juli, er det, at der udstedes en ny Bekendtgørelse fra Indenrigsministeriet, der forhøjer Hvedemelsprisen til 60 Kr. og den Afgift, der vil være at indbetale for dansk Hvede, til 14 Kr. Motivet hertil skulde være, at man frygtede for, at Spekulation skulde fordyre Melet, at man skulde opkøbe Melet. Jeg forstaaer ikke, at man ikke har kunnet tænke sig andre Midler til at raade Bod paa den Fare, der kunde ligge heri. Regeringen laa jo inde med den danske Hvedehøst og raadede selv for, i hvilket Omfang den skulde gaa ud til Forbrugerne. Og naar der var udtalt Frygt for, at man allerede havde ødelagt nogle Mærker, og at der i Tidens Løb var gaaet en Del Mærker tabt, saaledes at man fra Bagernes Side var i høj Grad henvist til at købe amerikansk Mel i Stedet for dansk Mel, kunde der meget let ved Udstedelse af ekstra Mærker eller ved Uddeling af større Rationer paa de tilstedeværende Mærker været raadet Bod paa den lille Kalamitet, der deraf kunde være opstaaet. I dette Sted valgte man for at forhindre en Fordyrelse ved Spekulation, den Fremgangsmaade at forhøje Prisen til 60 Kr. under Henviisning til, at man snart skulde have en ny Ordning, naar den nye Kornlov blev vedtaget og den nye Høst var kommet ind. Men efter hvad der er oplyst ved Forhandlingerne om den nye Kornlov, er Prisen paa Hvedemel af den nye Høst beregnet at skulle blive 54 Kr. Det ses da, at den Forhøjelse, der er sket her, er en Del større end nødvendigt i Forhold til den nye Høst, og det var da ogsaa nogle Maaneder tidligere end nødvendigt af Hensyn til den nye Høst. Der er et gammelt Ord, der siger, at det er menneskeligt at fejle, men skammeligt at vedblive at fejle, og jeg ser ikke rettere end, at Ministeren har gjort sig skyldig i det her i dette Tilfælde, Ministeriet har, ledet af Ernæringsraadets Administration, begaaet den Fejl at udstede Bekendtgørelse om, at Rationeringen nu skulde ophæves og Handelen gives fri, men Ministeriet har for at dække derover valgt den mindre heldige Fremgangsmaade at sætte Priserne paa Hvedemel meget stærkt i Vejret og derved fremkalde en yderligere Fordyrelse af Hvede-